

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejemati, ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. — Za oznanila se plačuje od navadne četristopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri-ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štempelj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220. O pravništvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229

Zarad svečnega praznika sobotnega lista ne izdamo. Da pa bodo č. bralci odškodovani, pridamo prihodnjemu listu v torek prilogo cele pole.

Direktne volitve in mi.

Poštenjak ljubljanski Krakovčan je nekdanji kakor sveti apóstoli svoje ribiške mreže v vodo spustil, da bi ribe lovil; in ko je začel mreže vzdigovati, bile so pretežke. Teče k svojemu sosedu in oba veselo dvigata mené, da sta ujela velicega „karfa.“ Ali ko je lov prišla na beli dan, videla sta, da ni užiten karf, nego podkovana mrha Ribničanova v vodo padlega konja. — Ravno tako že dve leti avstrijski Nemci dvigajo zaklad direktnih volitev iz poplave, katero je v Avstriji naredilo po Šmerlingu začeto izvedenje ustavnega načela. Od dne do dne imamo že dolgo in dolgo priliko brati in slišati hvalo in prehvalo te nove lovi, ki baje bode Avstrijo na novo okrepila, na novo oživila. Dozdaj tega domišljenega zaklada niso mogli vzdigniti, a pogledimo kaj dobodo, ako se jim zares posreči.

Pred leti, za časa prvega državnega zbora, ko je iz Českega bilo v njem samo 11 Čehov, iz Kranjskega samo eden Slovenec itd., ko so Nemci mislili, da vsled lokavega Šmerlingovega volilnega reda ne morejo nikdar v večini deželni zborov manjšine imeti, ni nobenemu niti v glavo padlo misliti, kako bi se državni zbor od deželni odluščil in osvobodil. Stoprv potem, ko je vsled probujenja slovanskega življa in prodrenja avstrijskega in federalističnega načela med konservativnimi Nemci, v nevarnost prišlo gospodarstvo onih Nemcev, ki se z eno roko Germanije v severu oklepajo, da bi z drugo tudi nenemške dežele za seboj potegnili, — začeli so okolo sebe hlatasti po pomoči, in mislijo, da so jo našli v direktnih volitvah t. j. v načinu, po katerem ne volijo več deželni zbori izmed sebe v državni zbor, temuč ljudstvo naravnost iz sebe.

Kakor Čehi, Poljaki in konservativni Nemci tako smo tudi Slovenci proti tem direktnim volitvam. To moramo biti že iz doslednosti našega prizadevanja po tem cilji, da smo enkrat sami gospodarji na svojem domu. To moramo biti, ker nam ne gre za to, koliko za danes dobimo od države, nego za to, da svojo narodnost, svojo individualnost, svojo, ne na protivne elemente navezano bodočnost zagotovimo.

Ali vzemimo, da se zdanji vladi res kako posreči svoje direktne volitve uzakoniti; vzemimo, da je res, česar se je te dni bal eden večjih federalističnih listov: da je to ministerstvo podvzetno in zato nevarno (česar ne verujemo). Kaj izgubimo, ako se proti naši volji direktne volitve izvedejo? Za svojo bodočnost nič. Nasproti, Nemci se bodo v svojem računu ravno tako zmotili, kakor so se z dobro preudarjenim, izvrstno v svoj samoprid preračunjenim Šmerlingovim volilnim redom, kateri ni mogel ustavovercem večine zagotoviti. Nemci bodo zopet nekaj ujeli, česar ne nameravajo lovit; ker je njih gospodarstvo nenaravno, ne na večino se oslanjajoče, mora tudi z direktnimi volitvami propasti.

Čehi so toliko utrjeni, da bodo tudi potem isto svojo večino volili, kakor zdaj. Poljaki tako niso namešani z Nemci. Razen tega pa pridejo

baš po direktnih volitvah elementi v državni zbor, kateri so bili zdaj po deželni zborih zatrti. Da začnemo pri Slovencih: mi ne moremo izgubiti. Ako le pol tako napredujemo kakor smo dozdaj, na Kranjskem in na Goriškem ne izgubimo nobenega poslanca, na Štajerskem dobimo dva takoj, in vsaj enega iz mest in trgov kmalu, na Koroškem kmalu enega ali dva lažje, nego po deželni zboru. Rusini bodo postavili večji kontingent, in gotovo je, da se bodo potem, številneje zastopani, kot Slovani Slovanov držali. Poleg teh pa iz nemškega prebivalstva samega dobimo k večjemu samo pomoč. Kmetske občine v nemškem Štajerju, v gornjem Avstrijskem itd. volijo v deželni zbor konservativno-federalistično, a ti deželni zbori jih pri volitvah v državni zbor zatró in zađuše. Potem jih ne bodo mogli.

In kaj bi ta gotova večina imela drugega posla, nego podréti, kar so nemški teoretiki sestavili za privatno rabo? — Torej bati se nam ni ničesa, tudi če se dogodi, kar se zdaj še nemože vidi. Samo škoda za čas, ki se gubi. A ne toliko škoda za nas — kajti mi se bomo med tem doma ukrepili — nego za državo!

Dopisi.

Iz Ljubljane, 30. januarja [Izv. dop.]

Prav britko nas je sredi pustnih veselie in plesov razžalostila vest, da je smrt zopet novo in odlično žrtvo si vzela iz narodnega taborja, vrlega demokratskega gosp. dr. M. Preloga. Bodi mu zemljica lahka! Skoro v istem času pa smo tudi v Ljubljani pokopali domoljuba, namreč gosp. Janeza Pogačarja, kupčijskega pomočnika, čegar smrt je pomenljiva v tem, da je on prva smrtna žrtva izmed slovenskih dramaturgov. Naj bode priporočan blagemu spominu!

Kakor je od vzvišenega do smešnega le korak, tako skoro tudi od tužnega do veselosti, kajti človek ima smeh in jok vse v enem žaklju, zlasti pa prvega v izobilji sedaj v pustnem času, ko se vse vrti, suče, raja, in daruje knezu Karnevalu. Društvo za društvom snuje zabave, plese in maskerade, da bi bolj razkošno užili zadnje dni nočnega časa. Med plesi društvenimi pa moramo posebno omeniti „venček stavcev“ (Typografen-Kränzchen), kateri je v saboto zvečer zedinil blizo 400 gostov v primerno okinčanih prostorih gostilnice „pri slonu“. Zabave je bilo mnogo, občinstvo izbrano, ples posebno živahen in gospodje stavci se smejo ponašati, da uživajo splošne simpatije. Značaj cele veselice pa, ktera bode vsacemu udeležencu še dolgo v spominu, je bil po veliki večini le naroden, dasi so veselico tudi vrhunci iz ustavovernega taborja počastili svojoj nazočnostjo. —

Naš deželni predsednik g. Wurzbach se je odpeljal na Dunaj. Ne ve se ali je poklican, da dobi instrukcije, kako mora na Kranjskem Slovence „Kollerovati“ in „Auerspergovati“, ali pa je prostovoljno šel, da se opraviči, ker so ga nekateri tukajšnji dopisniki — bog jim grehe odpusti! — „črnili“ da je naš pristaša in premalo ustavoveren!

Iz Zagreba, 30. jan. [Izvir. dop.] Po raznih časopisih, zlasti peštanskih in dunajskih, raznesla se je vest, da se se vodje naše narodne stranke Lonyayu na novo dogovarjanje ponudili.

Iz naj boljšega vira morem poročiti, da je to laž, nesramna laž. Peštanske službene novine, ki so to vest prve med svet rinile, bi morale vendar bolj obaveščene biti, kajti sicer bi se to moralo kot nalaščno obrekovanje in natolcevanje vzeti. Vodje naše narodne stranke se Lonyayu niso ponujali niti prvokrat t. j. pred otvorenjem sabora, niti sedaj po razpustu sabora na dogovarjanja. Ravno narobe je bilo. Pred otvorenjem sabora, kakor tudi sedaj po razpustu sabora je Lonyay naše vodje iskal, ne naši vodje Lonyaya. Faktum je, da so se dogovarjanja zopet začela, in sicer tako le: Po razpustu sabora vrnil se je Mihaljevič, narodni zastopnik in veliki posestnik iz Slavonije, čez Pešto nazaj domu. Ker je Lonyay njegov oseben znanec in prijatelj, oglasil se je, kakor se reče, s potoma pri njem, ter mu pri tej priložnosti resnico povedal, kako stvari v Zagrebu in sploh na Hrvatskem stoje. Nasledek tega je bil, da je Lonyay vsakemu petorice zaupnih mož posebe pisal, ter jih na nova dogovarjanja k sebi v Pešto pozval. Naši vodje so mu odgovorili, da kot zaupni možje ne morejo v Pešto priti, ker so po razpustu sabora svoje mandate kot narodni zastopniki izgubili. Lonyay je na to nazaj telegrafoval, da to nič ne dé, kajti on more ž njimi tudi kot z vodjami narodne stranke dogovarjati. Sedaj so se med seboj posvetovali; ali bi šli? ali ne bi šli? Zlasti Rački se je odločno temu upiral, da ido, in brž ko ne, je imel prav. Večina je pa vendar odločila, da gredo, in odšli so. — Prvo kar bodo terjali in sicer kot „conditio sine qua non“ terjali, bo to, da naj se pred vsem drugim možje narodne stranke na čelo naše deželne vlade postavijo. Dokler se ta predpogoj ne bode izpolnil, se v daljša dogovarjanja vpuščali ne bodo. Ali jim bode Lonyay to garancijo privolil ali ne, to se bo v nekih dneh videlo. V ogerskih vladnih krogih veje nekoliko časa sem zelo sumljivo pomirljiv duh. Ta prisiljena pomirljivost mora kaj posebne razloge imeti. Mi jej bogme nič ne zaupamo.

Na Zagrebško javno bolnišnico milosrčnih bratov prišel je za primarja dr. Vajngerl iz Slovenskih goric. Z dr. Fonom sta sedaj dva Slovenca na tej bolnišnici. Dobro došla kot strokovnjaka in zlasti kot narodnjaka!

Iz Braslovč (v Savinjski dolini)

29. jan. [Izv. dop.] V našem kraju je vedna tožba, da se toliko krade. Vsak dan se skoraj izve, da so tatje v to ali ono vinograjsko klet ali v kako shrambo strli. Varnost imetja je na jako nizki stopinji. Kaj je temu krivo? Ljudstvo je z odgovorom na to vprašanje kmalu pripravljeno in pravi, da se s tatovi premilo ravna. Tat ima več pravice pred sodnikom, ko oni, kateremu je kaj ukradel. Gotovo ljudstvo v tej reči ne sodi popolnem napačno in namesto da naš deželni in državni zbor spodbopava pomirjenje med narodi, naj bi se rajši pečal z vprašanjem, kako bi se materijalno stanje našega cesarstva koristno uredilo. Naj bi se dr. Herbst, namesto da preiskuje in po dolgem tuhtanju spozna, da so česki fundamentalni članki z „ustavo“ nezvedinljivi, rajši pečal s poboljšanjem kazenskega zakona, naj bi sploh študiral, kaj ljudstvu res škoduje. Tako pa naši ustavoverci o vsaki priliki pomirjenje narodov spodbopljejo, uzročujejo vedno premenjevanje ministerstev in vedno množenje državnih dolgov in posredno bremen, katere mora

ljudstvo prenašati. Naši vedni politični prepiri in boji škodujejo, ne glede na moralno kvar, posebno tudi gmotnemu stanju narodov, ljudstvo uboža in ako se spomnemo na izrek imenitnega narodnega gospodarja, ki pravi, da je beraštvo zadnja stopinja pred zločinom, gotovo smemo v začetku dopisa omenjene tožbe zaradi nevarnosti posestva v zvezo spraviti s slabim materialnim stanjem velikega dela našega ljudstva. Narodnogospodarska dela bi bila že davno lahko prišla v naših zastopstvih na vrsto, ako bi ustavoverci ne podirali in kalili miru in razumljenja med narodi. Tako pa jemljejo ustavoverci prostemu ljudstvu vse zaupanje v konstitucionalizem, ker vidi, da se mu ne samo narodnost, temveč tudi materialna korist vedno zatira.

Iz Dunaja. 28. jan. [Izv. dop.] (Društveno življenje na vseučiliščih.) Do lanskega leta so imeli tukajšnji slušatelji nemške narodnosti (in odpadniki) na univerzi kot svoje središče društvo „Akademischer Leseverein“, kateri je bil ustanovljen l. 1861 z namenom, biti strogo „akademičen“, brez ozira na narodnost in politiko udan samo vednostnemu in umetnostnemu izobraževanju študentov; pozneje pa so sinovi „prvega kulturnega naroda“ društvo preimenovali v samo nemško. Lani so v „Dianasalu“ udje tega društva slavili preveč Pruse in tako napotili vlado, da je društvo razpustila, zaradi česar so se potem zedinili „akademično“ misleči študentje vseh na dunajski univerzi zastopljenih narodnosti in ustanovili „akademische Lesehalle“, kateri je namen, podajati društvnikom časopise, knjige in druge pomočke za izobraževanje. Ker pravila društva „akademische Lesehalle“ dajejo nemškemu študentu dosti garancij, da se njih narodno čutje v njem ne bode žalilo, postala je „akademische Lesehalle“ res središče in priljubljeno shodišče vseh študentov, katerim ni za škandale, temveč za izobraževanje. To društvo je tako tudi pripomoglo, da se univerza dunajska svetu kaže kot kozmopolitično, vsem narodnostim hrano omike in olike dajoče učilišče.

To pa nemškimi kričačem, sinovom privrženec sedaj Avstrijo vladajoče ustavernopruskonemške klike ni všeč. Dunaj, ki ima po njih misli namen, biti sredi in ognjišče centralizirane nemške države, ta Dunaj ima univerzo, ktere značaj ni čisto in neomadeževano nemški! Nemška narodnost na univerzi je v nevarnosti, torej je treba društva, ki bode edinilo nemške študente in gojilo ideje očetov in patronov „ustave.“ In zbrali so se „nemški“ študentje, katerim se na obrazu in govoru vidi, da so po večjem sinovi očetov, kateri znajo najlepše izgovarjati besedo „Rêb ach“, zbrali so se slokonosači in ustanovili društvo, ki hoče ohraniti univerzi nemški značaj.

Ako človek oklice tega društva bere, misli bi, da proti Nemcem na univerzi res pogin, da univerza od Slovanov in drugih Nenemcev zaparljena, na vseh ogljih gori. Pa ne bojte se Nemci in judiči! Slovani, ki bi vam združeni lahko ne ljubi postali, so v svojem še zdaj ne popolnoma iztrebljenem separatizmu vam nenevarni. Razen enega slovanskega študentovskega društva ni nobeno gmotno toliko močno, da bi si najelo svoje stanovanje. Sicer ima vsaka slovanska narodnost kako društvo, katero se shaja po gostilnicah in potem včasih svetu razglasi, da se tam gode vednosti, politični, sploh „mnogovrstni“ koristni pogovori, pa kdor ve, kako je s to stvarjo v resnici, rekel bode: risum teneatis!

Izgovarjajo se študentje slovanski, da je jezična različnost kriva takega ločevanja. Zakaj pa ne ustanove društva, ki bi pomagalo odpravljati jezične razlike, društvo, ki bi pospeševalo uk ruskega od mnogih odličnih Slovanov za vkupen jezik nasvetovanega jezika? Ako je slovanskim študentom s tolikokrat pri kozareu od njih slavljeno vzajemnostjo resnica, zakaj se ne trudijo dejansko zanjo? Jugoslovanskim študentom pa se že nikakor ne more odpustiti, da se ne združujejo vsaj večkrat, ako že skupno stalno društvo ni mogoče. Razlike v jeziku so take majhne, da vsak izobražen Slovenec, Hrvat ali Srb, ako kakih 14 dni spise svojih najbližnjih serodnikov po narodnosti bere, razume njih jezik po vsem. Posebno Slovenci in Hrvati, ki doma v najlepši vzajemnosti žive, imeli bi dolžnost, da se na univerzi čem najboljše spoznavajo, da bodo po dovršenih študijah mogli nastopiti stopinje sedanjih zastopnikov narodne inteligencije. Torej proč s separatizmom, proč s tradicijonalnim ločevanjem, razjasnjajmo si težnje, katere doseči hočemo in delajmo trezno in resno! Ustanovljajmo društva za vsestransko spoznavanje med seboj in kadar nam taka ožive, tedaj ne preobračajmo pravil tako, ko nekateri nemški študentje v svojih društvih, katerih pravila kažejo prav lepe namene, v resnici pa so društva samo shodišča pijancev in lenuhov, ako ne propagirajo z vladno pomočjo pruski duh med seboj.

Politični razgled.

V Litomerici na Českem je stal te dni česki urednik pred nemškimi porotniki zaradi političnega članka. Bil je skoro enoglasno za nekričnega spoznan. Po vsej pravici „Narodni Listy“ imenujejo to politično važno, ker je nemško ljudstvo s tem činom liberalnim dunajskim kričačem, ki so hoteli praško česko časopisje pred nemško poroto deti, odgovorilo, da neče biti za biriča nad svojimi českimi deželani in da bolje ume

tiskovno svobodo nego „ustavoverni voditelji“. — Mi ta dogodek predstavljamo ljubljanskim nemškutarskim porotnikom — naj se sramujejo! Ob enem si pa stavljamo vprašanje: ali bi pač mariborski ali celjski Nemci in nemškutarji bili tako res liberalni in svobodomiselniki kakor njih nemški sorodniki na Českem, ako bi se n. pr. prigodilo, da bi mi slovenski uredniki pred njimi stali. Če človek čuje kako se ljuto izražajo „über die verfluchten Windischen“, bi pač ne zaupal jim lahko svoje kože.

Iz „državnega zbora“ še zdaj nič politično-znamenitega. Kako težko živi, je kazalo zadnje glasovanje. Pri volitvi odbora za kmetijsko višjo šolo na Dunaji je glasovalo samo 70 glasov, ker so se Poljaki zdržali. Torej niti tretjina ne. — S poljskim posebnim pomirjenjem ne ide prav izpod rok. Oficijozna „N. fr. Pr.“ zna čedalje več „težav“ naštetih. Posebno je zaradi tega proti poravnanju, ker se jej smilijo Rusini in — Nemci v Galiciji, ki bi pod poljsko oblast prišli.

Iz Londona poroča telegraf, da je zopet na dan prišlo tako imenovano „alabama“-vprašanje, ki razdvaja Ameriko z Angleško že od ameriške domače vojske sem, in v katerem je imelo posebno mednarodno mirovno sodišče v Genfu razsoditi, ali in kako ima Angleška Ameriki plačati odškodovanja zaradi tega, ker so angleške ladje ameriškim upornikom pomagale. Angleška vlada pravi, da ni poznala vseh ameriških spisov, na podlogi katerih je bilo ono sodišče sklicano. S tem indirektno izreka, da se razsodbi ne bode podvržla. — Iz tega lahko nastanejo jako resne razmere med obema državama, tudi vojna.

Iz Francoskega se je zadnje dni čulo, da se mislijo monarhični stranki legitimistov in orleanistov zediniti. Glava prvih, grof Chambord, to preklicuje in v nekem manifestu izreka, da se ne bode nikdar odpovedal sveje „pravice“, katero ima do kraljevskega prestola. — Ker niti njegova, niti orleanistična stranka sama za sebe ni dovolj močna kraljestvo zopet povzdigniti, zediniti pa jih bode težko mogoče, — dobili bodo samo republikanci.

Med Črnogoro in Turško je bilo pričakovati resnih zapletov zaradi tolovajskega napada črnogorskih podložnikov od strani Turkov. Knjaz črnogorski je zapovedal že svojim sokolom, naj ne hodijo iz svojega kraja, da se bodo o potrebi lahko naglo zbrali. Komisija, sestavljena iz Črnogorcev in Turkov je pa stvar po mirni poti rešila in tako še ni povoda, da bi se reševanje vzhodnega vprašanja že sedaj začelo, kar bi bilo najbrže se zgodilo, ako bi se ne bila omenjena zadeva mirno rešila.

Listek.

Burklarije iz Zagrebškega življenja.

VII. *)

Jaz sem rekel: „sluga!“ — Ona je odzdravila po hrvatskem običaji: „službenica!“ — Jaz sem rekel: „kako se dostojno nahadjati, milostiva gospodično?“ — Ona je rekla: „hvala na pitanje tak, tak, izajde se.“ — Jaz sem rekel: „to mora nešta osobita znači, što tako rano, i k tomu tako samcata po Tuškancu šetate!“ — Ona je rekla: „nek!“ zarudela, se poniglavo nasmehnila, graciozno naklonila, in — eto, na! naenkrat sem stal sam. Otožno sem gledal za njo, dok sem še videl kaj njenega vijoličastega pajčolana za rosnim vejevjem. Črni zavid se mi je obudil v srcu proti tistemu nepoznanemu „srečnemu“, kateremu je ena prvih zagrebških lepotic brž ko ne tukaj v slavičastem gaju včerajšnji „rendez vous“ povračevala. To kar se je meni zgodilo, da sem namreč odbit bil, to se je dogodilo že tisočerm v Tuškancu, in tudi to je neka tolažba, dasiravno malovredna.

Zagrebaški Tuškanec je zagrebaški „Tus-

*) Glej štev. 5.

culum,“ dunajski Prater, pariški Boi de Boulegne ali ljubljanski „Rožempôh.“ (Oh, ali je to strašno ime za slovensko uho!) Tudi v zagrebškem Tuškancu rasto, kakor so rastle nekdanj ob časih Horacijevih v rimskem Tuskulu babje dušice, divja meta, glog in češmin. Bachovi germanizatorji so hteli Tuškanec prekrstiti v „Opankenheim.“ Bog jim njihov atentat oprost! — Oj Tuškance, oj Tuškance, kako je zeleno tvoje listje, in kako je hladna tvoja senca! Pol slovenskega slovstva sem prebral sedé na tvojih počivališčih, in bog si ga ve, kaj še vse drugega, kajti kar se berila tiče spadal sem nekdanj med „omnivorae“. Kako staro prorokovanje ali kake kuhinjske bukve bral sem z ravno isto zanimivostjo kakor n. pr. „Olikanega Slovenca“. Samo s tem sem „Olikanega Slovenca“ odlikoval, da sem se, v nakani brati ga, zaklenil v svojo kamrico kakor grešnik kadar svojo vest izprašuje, svoje grehe obžaluje ter nazadnje trdno sklence nikoli več kaj takega zagrešiti. „Olikani Slovenec“ je figov list, s katerim je htela „Matica slovenska“ slovensko „zarobljenost“ pred svetom zakriti. Narode! oprost matici, ona ne ve, kaj dela!

Aleksander Dumas „père“ je prišel pred nekolikimi leti s tem namenom na Dunaj, da pred

dunajskim odličnim društvom nekaj „čenča“, ali v ljubljanskej slovenščini govoreč, da jih „naplavša“. Da ne bi dunajski filister razumel, s čim si odlična društva kratek čas delajo, imenoval je svoje čenčarije „causerie“, ter s tem nemški jezik zopet za eno tujko obogatil, ker jih še premalo ima, ali kaj! Gobezdal je ravno tako, kakor jaz „burklarim“. Skakal je od predmeta na predmet, kakor jaskajoča kokoš od grede na gredo. Od zapeljivih oči je naredil skok na Kubanske flibustijere, od Kubanskih flibustijerjev zletel je v kak angleški golobinjak in tako naprej. Dunajčani so zijali v njega, ploskali, ga dobro plačali, in po nekterih časopisih kot „unverwiltlich“ causeura hvalili. — Če je bilo njemu dovoljeno skakati, zakaj tudi jaz nebi skakljaj.

Vsak pregovor ima svojo povest, ki pripoveduje, kako je pregovor postal. Pregovori so se ohranili, povesti so se pa večidel pozabile. O Zagrebu pravi pregovor: „Martin v Zagreb, Martin iz Zagreba“. Od kodi ta pregovor? Srbi imenujejo medveda, ki se je plesati naučil: Martina. Tudi Slovenci imajo narodno pesem, ki pravi: „pleši pleši — ali pa tudi „dudlaj dudlaj moj Martin“ itd. Pregovor: Martin v Zagreb, Martin iz Zagreba

Razne stvari.

* (Pogreb dr. Preloga) je bil eden največjih in najslavnejših, kar smo jih v Mariboru videli. Spremili so ga na zadnjem svetnem potu ne samo čitalničarji, drugi Slovenci, duhovščina in odraščena učeča se mladina: tudi velika množica meščanov, med temi mestni zbor, zdravniki, profesorji itd. Na grobu so mu lepo slovensko nagrobnico zapeli čitalniški pevci pomnoženi s pevskim zborom bogoslovcev. — Došli so čitalnici telegrami od ljubljanske „Slovenije“, od ljubljanske čitalnice, graške „Slovanske besede“, od predsedstva „Slov. Matice“ itd., ki izrekajo svoje sočutje. — Obširni nekrolog moremo stoprv v prihodnjem listu prinesiti.

* (Dramatično društvo.) V soboto 27. p. m. ste se predstavljali dve igri, obe prvokrat. Prva, veseloigra: „Karolčekova prva ljubezen“, nima tacega dejanja, da bi občinstvo posebno zanimala, dasiravno se je dosti dobro igrala in moramo zlasti omeniti gospod Kajzela, kateri je imel vse smijalce na svojej strani, za njim pa gospodično Podkrajškovo (Uršika), gospo Valenta-Brusovo, gospode Šušteršič, Schmidt in t. d. — Kot druga točka se je ta večer predstavljala opereta „Pot po nevesto“, ktereje je muziko zložil slavnoznan skladatelj A. E. Titel. Že po tem imenu samem, se je bilo nadejati izbornega duševnega užitka, a tudi predstava je bila izvrstna, vsi pevci in pevke tako dobro razpoloženi, kar se tiče glasu, oprava tako krasno in okusna, vkupnost pa tako gladka, ka smelo izrečem, da je ta opereta v tej saisoni najboljša, ter prav srčno želimo ponovitve. V prvi vrsti gre pohvala za ta večer neutrudljivemu gosp. Nolliju (Bonacier), kateri je izvrstno pel, ravno tako prikladno igral in bil prav srečno kostumiran, da sme ta nalog ponosno uvrstiti med svoje najboljše role. Gospa Odijeva (Aimé da Montbazou) je bila, kakor vsigdar, vse hvale vredna, zlasti pa je jako živahno in primerno igrala. Gospodična Rosova pa, ktera nam je bila gledé petja še vsigdar po godu, nas je ta večer svojim krasnim petjem skoro očarala. Bila je tudi jako elegantno opravljena, igrala je boljši nego navadno, da se smemo zanašati, ka bode kmalu njena igra primerna izbornemu petju. Gosp. Veger (Chevalier de Brie) nam pa ta večer ni bil posebno po godu. Njegov glas, dasi prijeten, je za gledališče preslab in te lastnosti ne popravi še tako umetno petje. Vrh tega smo prepogosto opazovali česko naglašanje. Gospod Filapič (grof Varenner) in gospod Paternoster (Thibaut) sta svoja manjša naloga prav dobro izvršila, dasi se slednjega izredni glas v samospevu ne čujejo tako krasno, kakor v

zboru, kateri je bil ta večer v istini jako krepek in blagoglasen. Škoda, da je bilo pri tej nežni in tako srečno predstavljeni opereti, gledališče le pičlo obiskovano, čemur so menda krive pustne veselice.

* (Sedemnajsta predstava dramatičnega društva) v deželnem gledališču ljubljanskem bode v petek, na svečnice dan, 2. februarja. Predstavljal se bode prvokrat nova burka: „Prvokrat v gledišči“ v 1 dejanji, in opereta v 2 delih: „Zaroka v kleti“, ktera je pri prvem predstavljanji meseca decembra prav dobro dopadla. Daljne predstave v mesecu februarji so: v četrtek 8., v nedeljo 18., in v soboto 24. februarja. Za postni čas pripravlja dram. društvo več resnih iger za predstavljanje.

* (O. Peschel) piše v svojem delu: „Geschichte der Erdkunde“ (st. 286—288) o baronu Žig. Herbersteinu: „Herberstein je dušni početnik morskih voženj v ledeno morje merčih na kakov severo-vzhodni pot v Kitaj. On je bil nemški zlahtič. Kakor deček se je slavjanskega narečja svoje kranjske [Peschel pravi: koroške] domovine naučil, tako da mu je lahko bilo, pri svojem dvakratnem bivanji na ruskem dvoru (1517, 1526) ruskega jezika se privaditi. On je narisal prvi novejši zemljekaz Rusije, kar jih sploh zemljeznanstvo o tej deželi pozna.“ J. P—k.

* (Kranjski učitelji) so prosili ministerstvo uka za povišanje svojih plač, rekoč, da se kranjskim učiteljem še do sedaj materijalno stanje ni zboljšalo, dasiravno je v drugih provincijah ta stvar že v red spravljena in da se ne smejo kmalu pomoči nadejati, ker deželni zbor ne bode hitro se zopet zbral.

* (Vinogradniška šola) blizu Maribora se bode gotovo 1. marca odprla. Za začetek uka se že priprave delajo.

* (Politično pijančevanje) obhajajo, kakor pišejo nemško-štajerski listi, volilci dr. Neckermanna, dež. posl. za mesta in trge v celjskem okraji. Napravili so do sedaj v Laškem trgu in Vojniku dva vesela večera. Dr. Neckermann pač menda zavida Seidlu in Brandstetterju lavo-rike, katere sta si nabrala zadnja potujoč po svojem volilnem okraji.

* (Roparski napad.) Zadnji teden je zdravnik iz Št. Jurja na Pesnici se iz Maribora domu peljal, ko ga nek hlapec napade, voz zvrne, vse, kar je bilo na vozu, na tla zmeče, in se s praznim vozom odpelja. Sodnija že ve za dogodek.

* (Pri vasovanji.) Nek vojak Hartungovega (47.) polka pešcev je zadnje dni hotel zlesti ponoči v spavnico svojega dekleta, ktero služi za deklo na neki graščini blizu Maribora. Da bi

prišel do okna svoje ljubice, splezati je moral na neko streho. Graščinski vrtinar ga ugleda, misli, da je tat, in ustrelil s samokresom nanj ter ga zadene v desno roko tako hudo, da so mu jo morali odrezati.

* (V pospeh šolskega peneza) bodo 3. februarja t. l. v Zagorji, litijski okraj na Kranjskem, učitelji napravili koncert, potem pa ples in gre zarad dobrodelnega namena pričakovati mnogoštevilno udeležitev.

* (Izpraznena je služba) provizoričnega okrajnega glavarja v okrožji politične uprave na Kranjskem. Plača znese 1600 gld., prošnje naj se pošljejo do 15. februarja t. l. deželnemu predsedništvu.

* (Umor.) Pod podom posestnika Špeca v novomeškem okraji na Kranjskem so našli 22. jan. posestnika Franceta Horvata ubitega. Ker je sum, da ga je njegova žena usmrtila, so jo zaprli.

* (O genj) je v Starem dvoru na Kranjskem pokončal enemu posestniku hleve z živinsko krmo vred. Pravijo, da je nekdo nalašč zažgal.

* (Stekli psi.) V Zlatarski občini na Hrvaškem so vse pse postreljali, ker se je pri njih steklina kazala.

* (Gorske železnice) namerava napravljati društvo na Dunaji in hoče mogoče storiti, da bi Dunajčani legotno hodili na priljubljene vrhe okolo glavnega mesta Avstrije. Železnice se bodo delale po onem sistemu, kateri se je dobrega pokazal pri železnici na goro Rigi v Švici. Cesta je narejena po večjem, kakor za železnice v ravnini, samo v sredi med obema šinama je še ena zobata šina, v ktero se eno kolo upira in tako vožnjo v breg mogoče dela. Društvo, ki hoče take železnice v Avstriji staviti, je že dobilo dovoljenje za pripravljajoča dela.

* (Vabilo) k besedi, katero napravi čitalnica Vipavska dne 4. svečana 1872 v spomin Valentina Vodnika, prvega pesnika in buditelja slovenskega naroda. Izvest: 1. Noč na Bleškem jezeru, poje moški zbor. 2. Slavnostni govor. 3. Pozdrav od Šuberta, samospev. 4. Deklamacija „Slovenska junakinja.“ 5. Ponočni pozdrav, samospev z brenčečim zborom. 6. Jerica polka, osmospev. 7. Bob iz Kranja. Vesela igra s petjem v enem dejanji. Po besedi mali ples na domačo godbo. Vstopnina 20 kr. — Sedež 20 kr. Začetek ob 6^{1/2} uri zvečer. Odbor.

* (Rojanska čitalnica) napravi v spomin slavnega pesnika Vodnika besedo; dramatični odsek bode predstavljal 2 igri: „Klobuk“ in „Svoje glavneži“. Po igri bode ples. Začetek ob polu 6ih zvečer. Uljudno se vabijo vsi čestiti udje, neudje se ta dan ne bodo vabili in ne sprejemali. Vstopnine plača vsak ud 30 kr. Za odbor: Ivan Dolinar.

pomeni tedaj toliko kakor: medved v Zagreb, burkljež v Zagreb, burkljež iz Zagreba.

Hrvati so gostoljubiv narod. To lastnost jim celi svet pripoznava. O tem dalje govoriti, bi se reklo jadransko morje soliti, ali pa na Kras kamenje nositi. Predstavimo si hrvatskega župnika na deželi. Kapelana nima, in školnika tudi ne. Daleč na okrog so sami kmetje, sami Martini, sami medvedje. Celi dan moliti ali brati ne gre, celi dan oprezovati se mu neče, rad bi se s kom o čem porazgovoril, pa nima nikogar. Za izobraženega človeka je to toliko, kakor da bi mu usta zamašil. Veselo mu tedaj sree zaigra, če mu pridejo znanci ali neznanci „u pohode.“ Klet je polna „alodijalca“ in lastnega pridelka, na „nahiši“ vsi na ličji vse polno malih in velikih komadov okajenine in dvorišče je polno živadi. Tak mož, ne samo da hoče biti gostoljuben, ampak on tudi lahko more biti, in to je prav za prav glavna stvar. Materijalno stanje hrvatske duhovščine, izvzemši tu pa tam kakšno kaplanijo, je mnogo boljše memo slovenske duhovščine. Gola resnica je, da ima najzadnji prebendarčič v zagrebškej „Novejvesi“ več letnih dohodkov kakor prvi prošt labodske vladikovine. Vranski priorat

(prioratus auranae) sam nosi na leto čistih 40.000 gold. Glavnica zemljiščine odveze zagrebškega nadbiskupa iznaša 800.000 gold. Pa pustimo to, to nespada med burkljarije. — Župnik v „Gretna Green“ ima baje to oblast, da sme vsak par, kterege niso nikjer drugod hteli poročiti, s svojo štolo zavezati. Poročna knjiga gretnagrinske župe je naj interesanteji roman, ki ga svet pozna. Hrvatski župniki nimajo sicer take oblasti, drže si pako v dolžnost vse lačne nasititi in vse žejne napojiti. Med hrvatsko in slovensko duhovščino je, kar se družbenega življenja tiče tolika razlika, kolika med Strossmayerjem in Stepisehneggom. Še denes mi je žal, ka sem iz zagrebške „črne škole“ utekel. Oh juncasta leta! kar po čelu bi se loptnil. „Dominus vobiscum“ še ni nikoli kruha stradal, „et cum spiritu tuo“ pa že večkrat.

Od kar jaz Zagreb poznam, se ljudstvo ni pohujšalo, pa tudi ne poboljšalo. Svoje dni je bil Zagreb zavoljo razuzdanosti zelo razupit. Zagrebška „Ilica“ poznala se je, kakor Tržaško „staro mesto“. po vsem Slovenskem. Denes je sicer „Ilica“ skozi poštna, razuzdanost pa ni zatrta, preselila se je samo v druge kvartire. To ljuljko zasejali so Magjari v našo pšenico, in sicer tega

še ni ravno tako dolgo. Stari ljudje se še denes spominjajo prve Magdalene grešnice. Pa ne obsojumo, da sami ne bodedemo obsojeni. Vrzimo raje plašč črez to zadevo, kakor ga je vrgel Japet črez opijanjenega očeta. Če se bode kdaj jugoslovanske vseučilišče v Zagrebu utemeljilo, se bode moral ta gnoj sikako poprej izkudati in izvoziti, in narodna pesem na laž postaviti, ki pravi: „Ostaj z bogom, Zagreb varoš, koj mladence kvaraš“ itd. Tine! ali se še spominjaš tistega dne, ko sva pod hrastom znak ležala, ter jaz kakor oče Origenes in ti kakor moj učenec Polikarp v nebo gledaje „gruntala“ o zlem tega sveta! Tvoje srce je bilo tačas tako moralčno presunjeno, da si hotel z vso silo v Djakovaško semenišče stopiti. Lahko si misliš, kako sem se pozneje začudil slišaje, da so ti na Kranjskem natvezati hteli, ka hočeš pekel in nebesa, boga in hudiča odpraviti. Če bi jaz kedaj za deželnega poslanca kandidiral, jaz bi volilcem obečal, da čem na to delati, da se vsi postni dnevi v mrsnike, in vsi delavniki glede jela, pila in obleke v blagdane spremene, kajti potem bi bil na Slovenskem še-le pravi juhé. —p.

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, ki so našega nepozabljivega očeta, Dr. Matija Preloga na kraj večnega počitka spremili, srčno zahvalo izreka spoštljivo

Rodovina.

V Mariboru, 30. januarja 1872.

Dunajska borska 31. januarja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	62	gld.	95	kr.
1860 drž. posojilo	109	"	—	"
Akcije narodne banke	8	"	83	"
London	115	"	20	"
Napol.	9	"	17	"
Srebro	114	"	—	"
C. k. cekini	5	"	48	"

Epileptični krč

(božjast)
zdravi pismo z zdravilom, ki je že več ko sto ljudem pomagalo

A. Witt,
Linden-Strasse 18, Berlin.

Služba

okrajnega in ob enem občinskega tajnika v Šmarji pri Jelšah

se razpisuje do 1. marca t. l. z letno plačo od 600 gld. (400 gld. plača okr. zastop. 200 gld. pa občina). Prosilci morajo dokazati svojo sposobnost v polit. uradovanju in popolno znanje slovenskega jezika, ker je uradni jezik okrajnega zastopa in obč. odbora slovenski.

Prošnje naj se pošljejo nadalje do 15. februarja okrajnemu odboru v Šmarji.

Okrajni odbor v Šmarji,
18. januarja 1872.

Za občinski odbor obč. predstojnik:
J. Anderluh.

(27—3)

Dobra služba

se bo podelila enemu izurjenemu pisarju, kateri je dobro izveden v ra-

čunskih, gospodarskih in sodnijskih stvarih, dobro slovenski in nemški uradovati razume, in se dobrega zadržanja izpričati more.

S prvega bo manjša plača, tem več bo pa čez leta dobra in stalna služba zagotovljena, kateri mirovina sledi. Neoznjeni imajo predstvo.

Prošnje naj se vložijo pri gosp. **Miha Pregl-u**, oskrbniku n. v. r. v Ljubljani, v križankah, do 15. februarja 1872. (28—3)

Naš najnovejši (30—1)

zapisnik cen

za rože, sadno drevje, jagodno sadje, šilovje, listne rastline, preprožne rastline, lepotilne cvetlice itd., v bogati izbiri (z mnogimi podobami) je ravnokar na svetlo prišel in se na prijazno željo gratis in franko razpošilja.

Tudi našega najnovejšega zapisnika cen za semena za poljedelstvo, zelenjavo in cvetlice še imamo nekaj iztisov.

Karel Schmidt-ova trgovina s semeni,
umetno in trgovsko vrtnarstvo v **Ljubljani na Kranjškem.**

Jožef Potatsky, trgovec v Gorici, (20—6)

prilporeča svojo zalogo nürnbergkega in galanterijskega blaga, kakor tudi drobnine in trakov, otroških igrač vsake vrste, parfumerij in dobro sortirano zalogo za darove pripravnih reči, storjena oblačila za gospode iz prve privilegirane fabrike v Avstriji, dalje svojo znano zalogo reči za vrt, setev, semena po najnižje stavljenih cenah.

Sladova mila

za rabo pri kopeli in toaleti,

so izvanredno dobra za boleznj v muskulih, kosteh in živcih (izrek knjeza Bismarcka, barona von der Heydt in baronke Graffenriedske itd. itd.), odpravijo vse nesnage na koži in napravijo čvrsto zdravo kožno barvo. (Po poročilu časnika „Wiener medicin. Presse.“) (14—1)

Pravo se samo dobi po dvornega založnika

Janeza Hoffa c. k. konces. centralni zalogi,
Dunaj, 11 Kärntnerring 11

V Ljubljani pravo samo pri gosp. **Martinu Golobu.**
V Ipavi pri gosp. **Ant. Deperis-u**, apotekarju.

Vse, kar p. t. prejemnikom ni všeč, se vzame nazaj ali se za drugo blago zamenja, dokaz najstrože solidnosti.

Lišp po nizki ceni za gospe in gospode.

Ta iz novega metala („**novo ali talmi-zlato**“ imenovanega) narejen lišp dela pravi lišp nepotreben, ker ta novi izdelek za pravim ne stoji ne v barvi ne v fasonu in je zraven to dobro, da cela reč četrti del ne stane tega, kar se pri pravem lišpu samo za fason plačati mora; mogoče je tedaj si toliko večkrat najnovejši in najmodernejši pripraviti. Še strokovnjaka ta izdelek lahko prekani, tako dobro je vse ponarejeno.

Naj novejši reči za lišp.

- najmodernejši fason, iz novega zlata narejene, ktere zlato barvo zmerom obdrže in so zato pravim prekanljivo podobne, s ponarejenimi kameni ali z emailom, kakor fason tirja.
- broše, fine, 1 k. kr. 40, 60, 80, gld. 1.
- broše, najfinejša, 1 k. gld. 1.50, 1.80, 2, 2.50.
- uhani, fini, 1 par kr. 50, 80, gld. 1.
- uhani, najfinejši, gld. 1.50, 2, 2.50.
- cele garniture, broše in uhani kr. 80 gld. 1.20, 1.60, prefino izdelane gld. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.
- braselete, fine, 1 k. kr. 50, 80, gld. 1.
- prefino izpeljane gld. 1.50, 2, 3.
- Najlepši ovratniki 1 k. kr. 90 kr. gld. 1.20, do gld. 1.50.
- medaljoni, fini, kr. 20, 40, 60.
- prefini, kr. 80, gld. 1, 1.50.
- glavniki, z natikom iz novega zlata, kr. 80, gld. 1, 1.50, 2, 3.
- prstani, smotljivo podobni z raznimi ponarejenimi kamni 1 k. kr. 30, 40, 50, 60, 80, gld. 1.
- najlepše urne verižice za gospode kratke kr. 50, 80, gld. 1.50, 2.
- najlepše verižice za okolo vrata, fin benečanski fason gld. 1.40, 1.80, 2.
- igle za gospode kr. 20, 40, 60, 80.
- predsrajčne gumbje, kr. 10, 15, 20, 30.
- manjšetne gumbje 1 par kr. 20, 30, 40, 60, 80.
- gumbje za ovratnike po 5 in 10 kr.
- cele garniture, predsrajčne in manjšetne gumbje, najlepša izpeljava kr. 50, 80, gld. 1.50.
- 1 zvezek urnih priveskov, zelo lepo sestavljen kr. 60, 80, gld. 1.
- prstani iz pravega zlata s kamni gld. 1.50, 2, 2.50.
- srebrne verižice, 13lotne, puncirane ognji pozlačene, kratke, gld. 3, 50, 4.
- 13 lotne, puncirane dolge verižice za okolo vrata gld. 6, 7.
- 13 lotni srebrni medaljoni v ognji pozlačeni in emailirani gld. 2.50, 3.

Prefino izpeljan briljanten lišp.

Tudi strokovnjak se pri tem lahko zmoti. Ta lišp je v pravo srebro vkovan, z zlatimi podlagami in iglami, ponarejeni briljanti so iz prefino brušenega gorskega kristala, kateri živega ognja nikoli ne izgubi. Tudi so drugi kamni neznatljivo ponarejeni.

- 1 broša gld. 4, 5, 6.
- 1 par uhanov gld. 4, 5, 6. (43—6)

Predstojče blago se dobi po tej ceni v taki vrednosti le v podpisani zalogi. Zapisnike cen dajamo zastoj od vseh v zalogi ležečih reči. Posestvo enega exemplara je za vsakega zanimivo.

Der Pracht-Bazar A. Friedmann, Wien, Praterstrasse 26.

- 1 par gumb za predsrajčnike gld. 2.50, 3.50, do 4.50.
- 1 igla za gospode gld. 1.80, 2.80, 3, 4.
- prstani z briljanti iz zlata gld. 1.20, 1.50, 2, 3.
- križci in srea za okoli vratu gld. 2, 3, 4.

Večno dišeči lišp,

- iz prave indiške rastline, ktera naravno vonjavo vedno obdrži in ki je v najnovejši obliki. Elegančnejšega ko ta lišp nij in zavoljo vonjave je zelo priljubljen; če gospa garnituro tega lišpa nosi in v kak salon pride, ga v malih minutah parfumira.
- 1 broša 80 kr. do gld. 1, 1.20, 1.50.
- 1 par uhanov kr. 80. do gld. 1, 1.50.
- 1 braseleta kr. 50, 60, 80 do gld. 1, 1.50.
- 1 ovratna verižica kr. 60, 80 do gld. 1, 1.50, 2, 2.50.
- 1 dišeča urna verižica za gospode gld. 1.40.

Eleganten, moderen in sijajen

je novi rokoko-lišp, ktereza go vsrednjem veku le knežje osebe nosile; tak lišp pa, moderen in prenarat je zares umeten in lep.

- 1 garnitura, broša in uhani gld. 2.50, 3.
- 1 najfinejša sorta gld. 4.50, 5, 6.
- 1 medaljon gld. 1.50, 2, 2.50.
- 1 prav fin gld. 3, 4, 5, 6.
- 1 par igel za na glavo gld. 3, 4, 5, 6.
- 1 križec za okoli vratu gld. 1.80, 2.50, 3.
- 1 zapestnik, sijajen gld. 5, 6.50, 7.50.
- 1 ovratnik " gld. 3.50, 4.50, 5.50.

Črni, črtverovogelni lišp.

Ta moderni lišp je na štiri vogle brušen, se zato posebno znaša in je vendar čudno dober kup.

- 1 garnitura, broša in uhani, 30, 50, 80 kr.
- 1 verižica okoli vratu 1-, 2-3vrstna, gld. 1, 1.50, 2.
- 1 par igel za v glavo 15, 25, 30 kr.
- 1 diadem kr. 60, 80 gld. 1.20.

Moderni črni lišp,

fino izpeljan, narlepši fason in zelo trpoč iz stekla, jeta, lave, bivolovega rogu in kavčuka.

- 1 broša kr. 20, 30, 50, 80, gld. 1.
- 1 braseleta kr. 30, 50, 60, 80, gld. 1.
- 1 par uhanov kr. 25, 35, 50, 80, gld. 1.
- 1 verižica okoli vratu kr. 50, 80, gld. 1.
- 1 kratka verižica za uro kr. 15, 30, 60.
- 1 gumba za predsrajčnik kr. 4.
- 1 par gumb za manšete kr. 15, 20, 30, 40.
- 1 glavniki kr. 20, 40, 60, 80.

Klic iz Dunaja! Slovenci! Bratje!

Pod varstvom grofa Hohenwarta se je lani veliko slovansko podvzetje na Dunaji utemelilo. Slovan ni več prisiljen, kupovati potrebno blago pri kakem nemškutarskem judovskem kupcu, kateri ga ne samo goljufava, temveč ga še zarad njegove narodnosti zasmehuje. To se je sedaj nehalo in vsakdo se lahko na nas obrne in za malo denarja najboljšo, najsolidnejšo blago dobi.

Razpošiljamo vsak dan za povzetek:

- po gld. 1.54 salonske ure z realno garancijo vred, večja vrsta po 1.80, ure ki blijejo, po 2.95, 3.25; največja vrsta 5.50.
- po 48 kr. lepo sliko Marije ali Jezusa v elegantnem pozlačenem okviru; manjše slike po 32 kr.
- po 23 kr. termometer z vlagalščem vred; mali termometri s klobukom po 20 kr.
- po 1.30 in 1.80 najlepša urna verižica iz kolnčenega zlata, dolge verižice 1.80—2.60—3; najlepša 4—4.50.
- po 68 kr. 6 velikih kosov finega, pravega glicerinskega mila; 1 funt 16 kosov najboljšega mandeljovega mila 37 kr.
- po 54 kr. 50 kosov najfinišega papirja za pisma z zavitki vred; isto barveno 64 kr.
- po 15, 24, ali 32 kr. jako dober nožek; najfiniša sorta 64, 78, 96 kr.
- po 90 kr. ali 1.15 jako lep dalekogled;
- po 43 kr. greblje za obleko z rogmi in petimi zobmi; velika elegantna sorta 68, 95 kr.
- po 10, 20 ali 30 kr. najboljji glavniki za česanje in prah iz kavčuka.
- po 2.10 ali 3 gld. čarovna kasete z mnogimi aparaty za glumarstvo, k tem nauk v rabi.
- po 28, 46, 53 ali 84 kr. prodajamo najlepše pah-ljavce za gospe; najfiniši veljajo samo gld. 1.20, 1.48, 1.90, 2, 2.80.
- po 32 kr. fotografirani album, lep po 60, 80 kr., 1.12, 1.34, jako lep po 1.74, 2.06, 2.93 z muziko 8.35—9.
- po 38 kraje. politura za hišno opravo, po kateri stara ostepela oprava v nekoliko urah iako lice dobi, ko nova. Velika steklenica 52 kr.
- po 1.70 dvanajst jednih priprav. Najboljša vrsta po 2.95, 3.80 kr.
- po 83 kr. in 1.15 dvanajst žlice za jed, kakor zajemavnice 58 kr., zajemavnice za mleko 41 kr., 1 kuhinjski nož 35 kr.
- po 74 kr. ali 1.20 lepe vratne verižice za gospe s križcem. Najlepša sorta 2.05 kr.
- po 4.80 čudovito lepa slika v oljnatih barvah s širokim zlatim okvirom 28" široka, 33" dolga, kazajoča deželjo.
- po 86 kr. čedno risavno orodje, veliko po 1.48 k.
- po 1.30 ali 1.55 velik zlat prstan s pečatom z garancijo; najlepši prstan 2.50, 3.
- po 50, 80 kr. ali 1.15 varna ključavnica.
- po 29 kr. 1 steklenica kleja, s katerim se lahko vsak predmet za vedno zveže.
- po 4, 5, 8, 10 ali 15 kr. najlepši umetni ogenj, ki se lahko v vsaki sobi seže. On je brez duha in nevarnosti. Večji jako lepi veljajo 25, 30, 35, 40, 50. Cele kasete z vsemi sortami napolnjena, velika 154, večja 2.95, največja z vsemi mogočimi po 4.48, zraven tega nauk.
- po 19 kr. 100 dobrih jeklenih peres, najfiniša sorte 1 karton s 114 peresi 38, 50, 65.
- po 40 kr. ali 60 loterijska igra.
- po 20, 32, 51 ali 65 imamo najlepše garniture, broše in uhane v zalogi; najfiniša sorte 1.12, 1.43.
- po 83, 1.20, 1.60, 1.80, 2.50 in 3.40 ena magična laterna, s katero lahko vsak duhove pokaže. za 1.80 ali 2 gld. 1 omijavnica (lavoir) iz posebrenega metala, ki se tudi v 20 letih ne spremeni.
- za 1.40, 1.90 ali 2.93 iz angleškega blaga narejen jako dober dežnik, najfiniša sorte 3.50, 4.
- za 50, 82, 98 ali 1.20 prodajamo jako elegantne kasete s pripravo za šivanje; najlepše veljajo 1.54, 1.90 in 2.75 kr.
- po 15 kr. en par finih nogovic; najfiniša sorte 22, 27, 35 kr.
- po 9 kr. ena škatilja, v kateri je 5 kosov najfinišega pečatnega voska.
- po 25 kr. pravo orehovo olje, s katerim se lahko vsi lasje temno pobarvajo; velika steklenica 45 kr.

Najnovejši!

1 karton, v katerem je cel alfabet z vsemi itevilkami in drobeži, vrezan v metal; s tem se vsakovrstni napis in številca na papir, les, pleh itd., krasno lahko vtisnejo. Za pislovnike, učence in privatne osebe je ta pisemenska garnitura ne samo interesantna, temveč jako koristna. Cena 1 gld., isto z velikimi pisemskami gld. 2.10. 1 karton s tablamy, s kterimi si vsak deček vojske in figure lahko napravi, 80 kr.

Za zaznamovanje perila

se oni obrzci jako priporočajo.

Naznanilo! 1 steklenica c. kr. priv. slonove zobne paste, ktera v petih minutah najbolj črne zobe bliščee bele stori, velja gld. 1.48 in so samo in edino pri nas dobi.

Slovanski narodni bazar in razpošiljavni posel

na Dunaji, **Mariahilferstrasse, Nr. 71 A.**

Slovanski bratje! pridite osebno ali pišite, kadar gori omenjenih reči potrebujete. Razpošiljamo vse za povzetek. Trgovcem dajemo kljub tako nizkim cenam še odpustek.

(21—2) Z visokim spoštovanjem

Čech & Kment.